

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

26. marts 2015

Besvarelse af spørgsmål 18 ad L 117 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 26. februar 2015 efter ønske fra Brian Mikkelsen (KF)

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I en situation med generelle udfordringer for de mindre virksomheder i forhold til at opnå finansiering, hvordan vurderer ministeren så Finansrådets udtalelse til Finans.dk den 25. november 2014 om udsigten til færre informationer i årsregnskaberne: »Når usikkerheden om virksomheden bliver større, stiger risikoen for, at banken må afstå fra at yde finansiering, og ydes finansieringen alligevel, vil det være på dårligere vilkår i form af krav om højere rente og højere sikkerhed.«, og kan ministeren udelukke, at lovforslagets slækkede krav til indholdet i årsregnskaberne kan resultere i dårligere kreditmuligheder og/eller kreditvilkår?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Årsrapporten er en vigtig kilde til information for banken i forbindelse med kreditvurdering af en virksomhed, men den kan ikke stå alene. Det skyldes blandt andet, at årsrapporten primært beskriver virksomhedens økonomi bagudrettet. En kreditvurdering vil typisk blive suppleret med tidligere erfaringer med virksomhedens ledelse og ejere, gennemgang af forretningsplan, budgetter m.v. Endvidere kan der kræves sikkerhed i forhold til udlån.

Det er banken, der afgør, hvilke vilkår en virksomhed skal have, når banken yder et lån, og hvilke oplysninger banken har brug for i den forbindelse. De forenklinger, som fremgår af lovforslaget, er alene valgmuligheder, og det er derfor op til virksomhederne at vurdere, om de i årsrapporterne ønsker at give oplysninger ud over de lovkrævede fx af hensyn til netop banken eller samhandelspartnere.

Årsrapporter indberettet til Erhvervsstyrelsen for 2013 viser, at ca. 40 % af virksomhederne har gæld til banker, realkreditinstitutter eller kreditinstitutter i øvrigt. Det vil således kun være en mindre del af virksomhederne, som alligevel vil skulle give oplysningerne til deres bank.

Jeg synes derfor, det er mest rimeligt, at det er banken, der kræver de ekstra oplysninger, den skal bruge fra deres kunder, i stedet for ufleksible lovkrav, der belaster alle virksomheder med omkostninger, der ikke er nødvendige.

Virksomheder er forskellige og har forskellige behov. Hvis alle virksomheder udnytter de foreslåede lempelsesmuligheder, så vil vi kunne reduce-

re de administrative byrder med ca. 800 mio. kr. Det kan imidlertid ikke forventes, at alle virksomheder vil udnytte lempelserne, da visse virksomheder fortsat af forskellige årsager ønsker at afgive oplysningerne i deres årsregnskab. Det er der taget højde for i beregningerne af de administrative byrder, og under den offentlige høring af lovforslaget blev der ikke stillet spørgsmål til de udnyttelsesprocenter, der blev fremlagt. Derfor er de forventede faktiske besparelser ved lovforslaget estimeret til 300 mio. kr. Dette mener jeg ikke er en lille lempelse for de virksomheder, der ønsker at anvende lempelsesmulighederne.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at regeringens lovforslag udgør et væsentligt bidrag til det fælles mål fra Vækstplan 2014 om at reducere de administrative byrder med mindst 2 mia. kr. netto i 2020.

Som jeg har redegjort for i besvarelse nr. 17 ad L 117, har regeringen foreslået at anvende nogle af de mulige lempelser i direktivet, mens andre ikke foreslås udnyttet. Virksomheder og banker i lande som Tyskland og Holland er allerede i dag i en situation, hvor de får væsentligt færre oplysninger i årsrapporterne, end hvad regeringen foreslår for danske årsrapporter.